

deasupra scăderilor pricinuite de rutină și de echipa tehnică să protejeze actul artistic de accidente lipsite de atenție și concentrare!

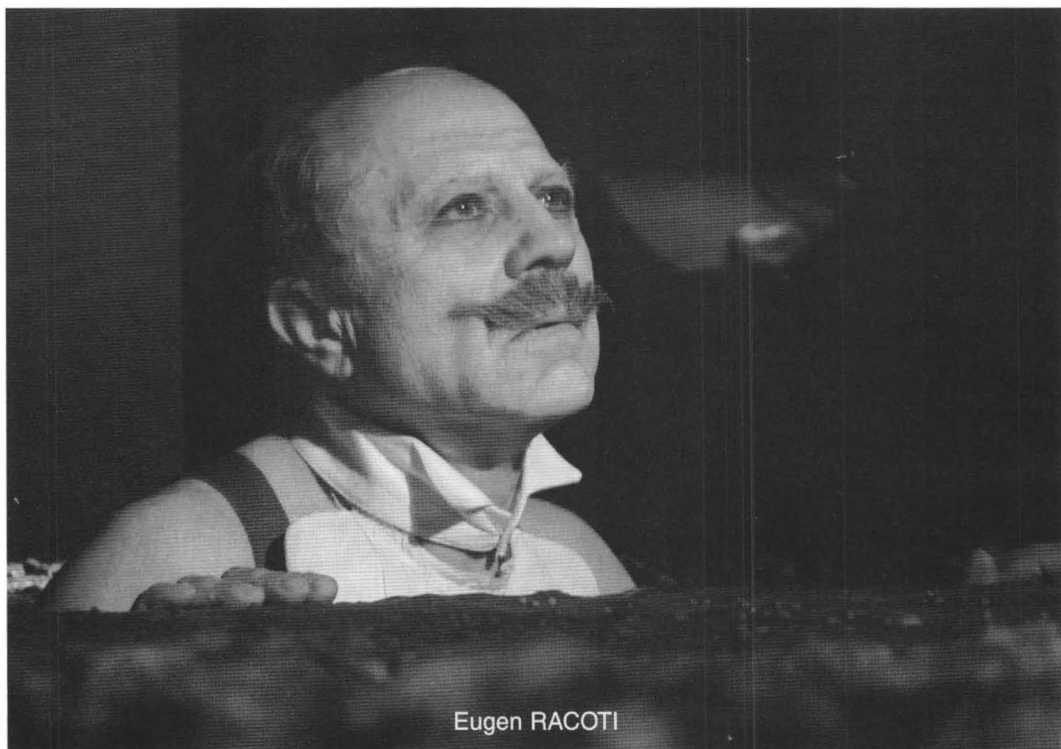
Teatrul de Comedie, București – Ubu înălțat de Alfred Jarry. Traducerea: Romulus Vulpescu. Regia: Tompa Gábor. Decor: Helmut Stürmer. Costume: Lia Manțoc. Coregrafie: Florin Fieroiu. Aranjamente muzicale: Călin Grigoriu. Cu: Mihai Constantin (*Dom'Ubu*) Virginia Mirea (*Madam Ubu*) George Mihăiță (*Pișântap, marchiz de Brizăbrează*) Dragoș Huluba (*Pișăblând, marchiz de Iarbădeasă*) Simona Stoicescu (*Eleuteria*) Serban Georgevici (*Primul cetățean liber, Președintele tribunalului*) Mihai Bendeac (*Al doilea cetățean liber*) Marius Drogeanu (*Al treilea cetățean liber, Grefierul*) Florin Dobrovici (*Temnicierul*) Mihaela Teleoacă (*Prima fată bătrână, Procurorul, Ocnaș*) Laura Creț (*A doua fată bătrână, Avocatul apărării, Ocnaș*) Mihaela Măcelaru (*A treia fată bătrână, Ocnaș*) Gheorghe Șimonca (*Lordul Byvolus*) Aurelian Bărbieru (*Alfred Jarry, Jack*) Candid Stoica (*Soliman*) Dumitru Chesa (*Vizirul*) George Grigore (*Fratele Tiberghiu*). Muzicanți: Marius Gălea (clarinet), Alexandru Șchiopu, Alexandru Boeru (corn francez), Ciprian Partenie, Cristian Costache (trombon) și copilul Maria Drogeanu. Data premierei: 13 decembrie 2004.

Oare de ce se aprinde umbrela lui Winnie...

Pentru Tompa Gábor, opera lui Samuel Beckett – alături de cea a lui Eugène Ionesco și a lui Shakespeare – are fascinația unui univers care niciodată nu se lasă cunoscut pe deplin, doar parțial descifrat, uneori bănuț. De aceea, regizorul revine cu lecturi succesive, parcurgând niveluri diferite și propunând sensuri poate neașteptate pentru un orizont comun. Student în anul al doilea, Tompa își susținuse un examen de regie cu o versiune prescurtată a piesei *Oh, les beaux jours*, cu Aurora Leonte în rolul Winnie. E posibil ca atunci să fi descoperit și eseu scris de viitorul dramaturg pe tema creației lui Proust și reține observația făcută de tânărul Beckett că „Arta este apoteoza singurătății”, ceea ce-l va face pe Tompa Gábor să remarce: „...Acest gând va deveni, mai târziu, o adevărată cheie a întregii sale opere”. Vor urma spectacolele *Sfârșit de partidă*, *Play* și, în decembrie 2004, la Teatrul de Comedie, *Ce zile frumoase*, tot cu Aurora Leonte.

„[...] Timpul îi aparține lui Dumnezeu și mie; se poate spune așa, Willie?!“ – e întrebarea rostită febril de femeia imobilizată până la talie, practic îngropată pe jumătate. În montarea de la Comedie, Tompa nu o crede o victimă, nu o lasă pe Winnie să se abandoneze – chiar dacă uneori actrița ar fi tentată să o facă! Între grija pentru Willie și spaima că l-ar pierde, sacosa cu „mijloace de îmbărbătare”, jocul cu umbrela ca o roată a unui timp din care ea s-a extras – de undeva, dintr-o lectură aproape uitată, se strecoară un gând al lui Cioran despre Beckett: „...el nu trăiește în timp, ci paralel cu timpul. [...] E unul dintre cei care te fac să admiți că istoria este o dimensiune de care omul s-ar putea lipsi” – Winnie nu renunță să se roage, să dialogheze cu Dumnezeu, își reclamă dreptul la acest dialog: „Cineva mă mai privește încă. [...] Cuiva îi mai pasă încă de mine. Ce poate fi mai minunat! [...] E cu ochii în ochii mei, nu?”. Și pentru acest contact, cuvintele îi sunt mai mult decât necesare, pierderea, dispariția lor aducând dezastrul. De aceea, Winnie vorbește, alege, pipăie cuvinte; Aurora Leonte nuanțează această căutare, o însufletește și reușește să exprime o stare de firesc a vieții în preajma minunii. De ce începe să se miște trenulețul de jucărie, de ce se aprinde umbrela, de unde găsește Willie energia să iasă din bârlog – exemplare disciplina și angajamentul lui Eugen Racoți în acest spectacol, în care este o prezență și o apariție doar în final – toate cele enumerate îi par firești eroinei și ea se plasează în raza privirii așteptate... Emoționant prin simplitate, finalul în acordurile din *Ave, Maria*, cu lumina care desenează umbre prin contururile din dantela umbrelei, lasă loc aceleiași așteptări, poate, și pentru spectatori!

Ce zile frumoase de Samuel Beckett. Traducerea: Iosif Igiroșianu. Regia: Tompa Gábor. Scenografia: Helmut Stürmer. În distribuție: Aurora Leonte – Winnie; Eugen Racoți – Willie. Data premierei: 3 decembrie 2004.

Eugen RACOTI

Aurora LEONTE, Eugen RACOTI.